

บทที่ 5

การพิสูจน์สมมติฐาน และ อภิปรายผล

5.1 การพิสูจน์สมมติฐานของการวิจัย

การนำเสนอผลเรื่อง อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ : ศีรษะกรณียายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ผู้วิจัยได้จำแนกเป็นดังต่อไปนี้

- การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม โดยใช้สถิติ ไคสแควร์ (Chi – square) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าร้อยละ ในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการศึกษามีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

5.1.1 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square) และ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าร้อยละ ในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ผู้ค้าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ได้รับผลตอบแทนมากกว่าการขายสินค้าที่มีลิขสิทธิ์

ตารางที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในด้านผลตอบแทนของผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์กับการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์

ผลตอบแทน	การขายสินค้า ละเมิดลิขสิทธิ์		รวม
	ต่ำ (ร้อยละ)	สูง (ร้อยละ)	
น้อย	11 (9.2)	27 (22.5)	38 (31.7)
มาก	17 (14.2)	65 (54.1)	82 (68.3)
รวม	28 (23.4)	92 (76.6)	120 (100.0)

Chi-square = 37.254

Significance = 0.000

จากตารางที่ 13 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้านปัจจัยในด้านผลตอบแทนของผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์กับการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งเป็นตัวแปรตามพบว่าผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่ได้รับผลตอบแทนน้อยจะทำการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์สูง คิดเป็นร้อยละ 22.5 (ซึ่งมากกว่าผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่ได้รับผลตอบแทนน้อยจะทำการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ต่ำ คิดเป็นจำนวนร้อยละ 9.2) ขณะที่ผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่ได้รับผลตอบแทนมากจะทำการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์สูง คิดเป็นร้อยละ 54.1 (ซึ่งมากกว่าขณะที่ผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่ได้รับผลตอบแทนมากจะทำการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ต่ำ คิดเป็นจำนวนร้อยละ 14.2)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในด้านผลตอบแทนของผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์กับการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi-square = 37.254 และค่า Significance = 0.000 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยจากตารางทั้งสองดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการได้รับผลตอบแทนจากการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ที่แตกต่างกันของผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์มีผลต่อการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ แสดงว่าถ้าผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ได้รับผลตอบแทนจากการขายมากก็จะมี การขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์สูงมากตามไปด้วย ดังที่ จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย ได้กล่าวถึง ทฤษฎีแลกเปลี่ยนทางสังคมไว้ว่า การที่คนสองคนมีความสนใจในกันและกัน นั้นเป็นเพราะพวกเขาต่างคนต่างจะแลกเปลี่ยนผลประโยชน์และการลงทุนซึ่งกันและกัน

จากที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น ผู้ค้าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ได้รับผลตอบแทนมากกว่าการขายสินค้าที่มี ลิขสิทธิ์ แสดงว่าจึงยอมรับสมมติฐานในการวิจัยข้อนี้

สมมติฐานที่ 2 ผู้ค้าขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ได้ปริมาณการขายมากกว่าการขายสินค้าที่มีลิขสิทธิ์

ตารางที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในด้านปริมาณการขายของผู้ค้าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์กับการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์

ปริมาณการขาย	การขายสินค้า ละเมิดลิขสิทธิ์		รวม
	ต่ำ (ร้อยละ)	สูง (ร้อยละ)	
น้อย	19 (15.9)	7 (5.8)	26 (21.7)
มาก	9 (7.5)	85 (70.8)	94 (78.3)
รวม	28 (23.4)	92 (76.6)	120 (100.0)

Chi-square = 38.667

Significance = 0.000

จากตารางที่ 14 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้านปัจจัยในด้านปริมาณการขายของผู้ค้าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์กับการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งเป็นตัวแปรตามพบว่า ผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่ได้ปริมาณการขายน้อยจะทำการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ต่ำ คิดเป็นร้อยละ 15.9 (ซึ่งมากกว่าผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่ได้ปริมาณการขายน้อยจะทำการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์สูง คิดเป็นจำนวนร้อยละ 5.8) ขณะที่ผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่ได้ปริมาณการขายมากจะทำการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์สูง คิดเป็นร้อยละ 70.8 (ซึ่งมากกว่าขณะที่ผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่ได้ปริมาณการขายมากจะทำการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ต่ำ คิดเป็นจำนวนร้อยละ 7.5)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในด้านปริมาณการขายผู้ค้าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์กับการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าได้ค่า Chi-square = 38.667 และค่า Significance = 0.000 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยจากตารางทั้งสองดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการได้ปริมาณการขายจากการค้าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ที่แตกต่างกันของผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์มีผลต่อการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ แสดงว่าถ้าผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ได้ปริมาณการขายมากก็จะมีการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์สูงมากตามไปด้วย ดังที่ ประพันธ์ เศวตนันท์ และไพศาล เล็กอุทัย ได้กล่าวถึง ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภคในส่วนของ กฎอุปทานในส่วนที่ว่า ปริมาณการเสนอขายสินค้ามีส่วนในการซื้อขาย โดยที่ดูจากผลของสินค้า ถ้าสินค้าใดสินค้าหนึ่งมีราคาลดลงหรือมีราคาที่ถูกลง ผู้บริโภคจะตัดสินใจซื้อมากกว่า ผู้ขายสินค้าก็จะสามารถขายได้ในปริมาณที่มากกว่าเดิม

จากที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น ผู้ค้าขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ได้ปริมาณการขายมากกว่าการขายสินค้าที่มีลิขสิทธิ์ แสดงว่ายอมรับสมมติฐานในการวิจัยข้อนี้

สมมติฐานที่ 3 การขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ลงทุนต่ำกว่าการขายสินค้าที่มีลิขสิทธิ์

ตารางที่ 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในด้านการลงทุนของผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์กับการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์

การลงทุน	การขายสินค้า ละเมิดลิขสิทธิ์		รวม จำนวน (ร้อยละ)
	ต่ำ (ร้อยละ)	สูง (ร้อยละ)	
น้อย	13 (10.9)	76 (63.2)	89 (74.1)
มาก	15 (12.5)	16 (13.4)	31 (25.9)
รวม	28 (23.4)	92 (76.6)	120 (100.0)

Chi-square = 40.533

Significance = 0.000

จากตารางที่ 15 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้านปัจจัยในด้านการลงทุนของผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์กับการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งเป็นตัวแปรตามพบว่า ผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีการลงทุนน้อยจะทำการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์สูง คิดเป็นร้อยละ 63.2 (ซึ่งมากกว่าผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีการลงทุนมากจะทำการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ต่ำ คิดเป็นจำนวนร้อยละ 10.9) ขณะที่ผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีการลงทุนมากจะทำการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์สูง คิดเป็นร้อยละ 13.4 (ซึ่งมากกว่าขณะที่ผู้ขายสินค้าที่มีการลงทุนมากจะทำการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ต่ำ คิดเป็นจำนวนร้อยละ 12.5)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในด้านการลงทุนของผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์กับการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi-square = 40.533 และค่า Significance = 0.000 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยจากตารางทั้งสองดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการลงทุนในการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ที่แตกต่างกันของผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์มีผลต่อการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ แสดงว่าถ้าผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์มีการลงทุนที่ต่ำก็จะมีการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์สูงมากขึ้นตามไปด้วยเพราะใช้เงินลงทุนที่น้อยกว่าเมื่อขายสินค้าแล้วได้กำไรที่ง่ายกว่าและมากกว่า ดังที่ **สัญญา สัญญาวิวัฒน์** ได้กล่าวถึง ทฤษฎีปรัวรรตนิยมไว้ว่า เมื่อมนุษย์อยู่ในตลาดเศรษฐกิจจะมีความคล้ายคลึงกัน โดยที่มนุษย์จะพยายามแสวงหาผลประโยชน์ทางวัตถุให้มากที่สุด โดยที่มุ่งหวังคัดเลือกแนวทางให้ได้กำไรมากที่สุด โดยที่มนุษย์นั้นไม่ได้เป็นคนที่มีเหตุผลอย่างสมบูรณ์ แต่เขาก็ได้พยายามคิดเกี่ยวกับทุนและกำไร และถึงแม้จะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลภายนอกมนุษย์ก็จะพยายามแข่งขันกันในการแสวงหาผลประโยชน์ขณะที่มีความสัมพันธ์กัน

จากที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น การขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ลงทุนต่ำกว่าการขายสินค้าที่มีลิขสิทธิ์แสดงว่าจึงยอมรับสมมติฐานในการวิจัยข้อนี้

สมมติฐานที่ 4 การขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ทำให้ผู้บริโภคพอใจมากกว่าการขายสินค้าที่มีลิขสิทธิ์

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพอใจของผู้บริโภคกับการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์

ความพึงพอใจ ของผู้บริโภค	การขายสินค้า ละเมิดลิขสิทธิ์		รวม
	ต่ำ	สูง	
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
น้อย	20 (17.1)	17 (14.6)	37 (31.7)
มาก	8 (6.3)	75 (62.0)	83 (68.3)
รวม	28 (23.4)	92 (76.6)	120 (100.0)

Chi-square = 40.533

Significance = 0.000

จากตารางที่ 16 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้านปัจจัยในด้านความพอใจของผู้บริโภค กับการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งเป็นตัวแปรตามพบว่า การขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่ทำให้ผู้บริโภคพอใจน้อยจะทำการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ต่ำ คิดเป็นร้อยละ 17.1 (ซึ่งมากกว่าการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่ทำให้ผู้บริโภคพอใจน้อยจะทำการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์มาก คิดเป็นจำนวนร้อยละ 14.6) ขณะที่การขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่ทำให้ผู้บริโภคพอใจมากจะทำการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์สูง คิดเป็นร้อยละ 62.0 (ซึ่งมากกว่าขณะที่การขายสินค้าผู้บริโภคพึงพอใจมาก จะทำการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ต่ำ คิดเป็นจำนวนร้อยละ 6.3)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในด้านความพอใจของผู้บริโภคกับการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi-square = 40.533 และค่า Significance = 0.000 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยจากตารางทั้งสองดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการได้รับผลตอบแทนจากการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ที่แตกต่างกันของผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์มีผลต่อการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ แสดงว่าถ้าผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ได้รับผลตอบแทนจากการขายมากก็จะมีการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์สูงมากตามไปด้วย ดังที่ประพันธ์ เศวตนันท์ และไพศาล เล็กอุทัย ได้กล่าวถึงพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้บริโภค ในการจับจ่ายใช้สอยเพื่อการอุปโภคบริโภคว่า ผู้บริโภคสินค้านั้นจะต้องมีความจำเป็นมากที่สุดเรียงตามลำดับความสำคัญลงไป โดยที่สามารถจัดลำดับความพึงพอใจเพื่อที่จะซื้อสินค้าได้ เพราะสินค้าทุกชนิดมีราคา และเมื่อต้องจับจ่ายใช้สอย ก็จะต้องเป็นไปเพื่อให้ตนเองได้รับความพึงพอใจอย่างเต็มที่

จากที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น แสดงว่า การขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ทำให้ผู้บริโภคพอใจมากกว่าการขายสินค้าที่มีลิขสิทธิ์ จึงยอมรับสมมติฐานในการวิจัยข้อนี้

สมมติฐานที่ 5 ผู้ค้าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ คิดว่าไม่เกิดความเสียหายแก่สังคม

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์คิดว่าไม่เกิดผลเสียหายแก่สังคม

ความเสียหายแก่สังคม	จำนวน	ร้อยละ
คิดว่าเกิดผลเสียหาย	24	20.0
คิดว่าไม่เกิดผลเสียหาย	96	80.0
รวม	120	100.0

จากตารางที่ 17 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์คิดว่าไม่เกิดผลเสียหายแก่สังคม มีจำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.0 ส่วนที่คิดว่าเกิดผลเสียหายแก่สังคม มีจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.0

ผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ส่วนใหญ่คิดว่าการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ นั้นไม่เกิดมีผลเสียหายต่อสังคมและคิดไม่ได้ทำให้เกิดปัญหาเดือดร้อนกับคนอื่นทั่วไป อีกทั้งส่วนใหญ่มักคิดว่าเป็นความผิดที่ไม่ชัดเจน จึงมีการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ ดังที่ สุพัตรา สุภาพ ได้กล่าวถึง ทฤษฎีไร้ระเบียบ ของ Robert K. Merton ไว้ว่าในสังคมที่อยู่ร่วมกันนั้น ขึ้นอยู่กับสังคมและสิ่งแวดล้อม หากสภาพสังคมและลักษณะของสังคมเปลี่ยนแปลงไป จุดหมายปลายทางของวัฒนธรรมอาจเปลี่ยนไปได้ โดยเป็นค่านิยมที่คนส่วนใหญ่ปฏิบัติ ถ้าในปัจจุบันคนนิยมอะไรแบบไหน คนส่วนใหญ่ในสังคมก็จะนิยมตามกันไปด้วย ซึ่งในปัจจุบันนิยมนับถือ ทรัพย์สินการมีฐานะเป็นหนักมากกว่าสิ่งอื่น ดังนั้นคนในสังคมจึงพยายามหาทางทุกวิถีทางที่จะเป็นไปตามค่านิยมส่วนใหญ่ในสังคมให้ได้

จากที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น ผู้ค้าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ คิดว่าไม่เกิดความเสียหายแก่สังคม แสดงว่าจึงยอมรับสมมติฐานในการวิจัยข้อนี้

สมมติฐานที่ 6 ผู้ค้าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ทราบวิธีการเลี่ยงกฎหมาย

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ทราบวิธีการเลี่ยงกฎหมาย

วิธีการเลี่ยงกฎหมาย	จำนวน	ร้อยละ
ทราบวิธีการ	107	89.2
ไม่ทราบวิธีการ	13	10.8
รวม	120	100.0

จากตารางที่ 18 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ส่วนใหญ่ทราบวิธีการเลี่ยงกฎหมาย มีจำนวน 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.2 ส่วนที่ไม่ทราบวิธีการเลี่ยงกฎหมาย มีจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.8

ผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ส่วนใหญ่จะทราบถึงวิธีการเลี่ยงกฎหมาย จึงมีการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ ดังที่ ทฤษฎีไร้ระเบียบของ Robert K. Merton ได้กล่าวถึงพวกที่แหวกแนวในสังคมเพื่อมุ่งหวังความสำเร็จ โดยที่ความสำเร็จนั้นจะทำได้โดยวิธีใดก็ตามที่จะทำให้ได้เงินและอำนาจไม่ว่าจะเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายหรือไม่ก็ตาม โดยที่เน้นจุดหมายปลายทางเป็นหลัก สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นพฤติกรรมที่ผิดระเบียบและก่อความไม่สงบเรียบร้อยให้แก่สังคม ซึ่งในบางครั้งอาจจะกระทำความผิดไปเพราะแรงกดดันบางอย่างจะกระทำเพื่อความสำเร็จ โดยที่การกระทำนั้นเป็นกาขัดต่อกฎหมายและมักจะทำกรหลีกเลียง และยังมีทฤษฎีไร้ระเบียบของ Emile Durkhiem ได้กล่าวถึงเรื่องของการกระทำความผิดหรือการก่ออาชญากรรมไว้ว่า เป็นปรากฏการณ์ปกติทางสังคม เมื่อใดที่บรรทัดฐานของสังคมไม่สามารถควบคุมการกระทำของบุคคลในสังคมหรือไม่สามารถตอบสนองความต้องการของคนในสังคมก็จะเป็นเหตุที่ทำให้บุคคลล่องละเมิด ผ่าฝืนบรรทัดฐานไปสู่การกระทำความผิดได้

จากที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น ผู้ค้าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ทราบวิธีการเลี่ยงกฎหมาย แสดงว่า จึงยอมรับสมมติฐานในการวิจัยข้อนี้

สมมติฐานที่ 7 ผู้ค้าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ คิดว่าอัตราโทษที่ได้รับไม่รุนแรง

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ค้าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์คิดว่าอัตราโทษที่ได้รับไม่รุนแรง

อัตราโทษที่ได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
รุนแรง	15	12.5
ไม่รุนแรง	105	87.5
รวม	120	100.0

จากตารางที่ 19 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ค้าขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าอัตราโทษที่ได้รับไม่รุนแรง มีจำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.5 ส่วนที่คิดว่าอัตราโทษที่ได้รับมีความรุนแรง มีจำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.5

ผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าผู้ค้าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ส่วนใหญ่คิดว่าการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์นั้นถ้าถูกจับกุมจะได้รับอัตราโทษที่ไม่รุนแรง จึงมีการขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ ดังที่ทฤษฎีไร้ระเบียบของ Robert K. Merton ได้กล่าวถึงพวกที่แหกแนวในสังคมเพื่อมุ่งหวังความสำเร็จ โดยที่ความสำเร็จนั้นจะทำได้โดยวิธีใดก็ตามที่จะทำให้ได้เงินและอำนาจไม่ว่าจะเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายหรือไม่ก็ตาม โดยที่เน้นจุดหมายปลายทางเป็นหลัก สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นพฤติกรรมที่ฝืนระเบียบและก่อความไม่สงบเรียบร้อยให้แก่สังคม

จากที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น ผู้ค้าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ คิดว่าอัตราโทษที่ได้รับไม่รุนแรง แสดงว่า จึงยอมรับสมมติฐานในการวิจัยข้อนี้

สมมติฐานที่ 8 ผู้ค้าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ คิดว่าให้สินบนผู้บังคับกฎหมายได้

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์คิดว่าให้สินบนแก่ผู้บังคับใช้กฎหมายได้

การให้สินบน	จำนวน	ร้อยละ
คิดว่าให้สินบนได้	58	48.3
คิดว่าให้สินบนไม่ได้	62	51.7
รวม	120	100.0

จากตารางที่ 20 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าไม่สามารถให้สินบนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ มีจำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.7 ส่วนที่คิดว่าสามารถให้สินบนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ มีจำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.3

ผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ส่วนใหญ่คิดว่าไม่สามารถให้สินบนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจได้

จากที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น ผู้ค้าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ คิดว่าให้สินบนผู้บังคับกฎหมายได้ แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานในการวิจัยข้อนี้

ตารางที่ 21 แสดงผลสรุปสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1. ผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ ได้รับผลตอบแทนมากกว่าการขายสินค้าที่มีลิขสิทธิ์	✓	
2. ผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ ได้ปริมาณการขายมากกว่าการขายสินค้าที่มีลิขสิทธิ์	✓	
3. ผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ ลงทุนต่ำกว่าการขายสินค้าที่มีลิขสิทธิ์	✓	
4. ผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ ทำให้ผู้บริโภคพอใจมากกว่าการขายสินค้าที่มีลิขสิทธิ์	✓	
5. ผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ ลงทุนต่ำกว่าการขายสินค้าที่มีลิขสิทธิ์	✓	
6. ผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ ทราบวิธีเลี่ยงกฎหมาย	✓	
7. ผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ คิดว่าอัตราโทษที่ได้รับไม่รุนแรง	✓	
8. ผู้ขายสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ คิดว่าให้สินบนผู้บังคับกฎหมายได้		✓